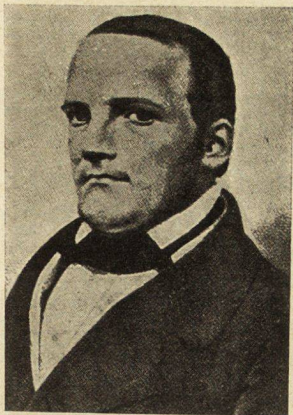

Вилно, като такъв създава цѣла редица вокални творби: кантати, хорове и др. Когато 1858 операта му „Халка“ се дава съ голѣми успѣхъ въ Варшава, той бива назначенъ за капелмайсторъ на тамошната опера

Станиславъ Моношко

и професоръ въ Музикалния институтъ. Тукъ М. развива една многостранна дейность като компонистъ, диригентъ и педагогъ, и името му става известно въ цѣла Полша, Русия и въ чужбина. Съ „Халка“ М. се смѣта за създателъ на полската национална опера. Освенъ нея, е писалъ още и следнитѣ: „Нощенъ лагеръ въ Апенинитѣ“, „Идеалъ“, „Лотария“, „Графинята“, „Флисъ“, „Беага“, „Verbum mobile“, „Бети“, „Рокичаи“ и „Явнута“; кантатитѣ: „Пани Тврдовска“, „Милда“, „Никола“ и „Крумина“; музика къмъ Шекспировитѣ: „Хамлетъ“ и „Веселиѣ жени отъ Виндзоръ“, „8 сонета изъ Кримъ“ — за хоръ и оркестръ, лирическата сцена „Призраци“ — за соли, смѣсенъ хоръ, декламация и оркестръ; увертюрата „Байка“, 7 меси, 2 реквиема и др. църковни творби, клавирни и др. инструментални нѣща, полонези, танци, много пѣсни (около 400), повечето на текстове отъ Мицкевичъ, вокални

квартети, хорови пѣсни. Освенъ това, писалъ е и единъ учебникъ по хармония.

Мооръ, Емануелъ — Moor, Emanuel — плодовитъ унгарски компонистъ, род. 19 февр. 1863 въ Кексметъ (Унгария), училъ въ Буда-Пеша и Виена, живѣлъ като диригентъ и пианистъ въ разни градове на Америка, въ Берлинъ, Лондонъ и др., изнамѣрилъ едно „Duplex-Coupler Grand Pianoforte“. Творби: 7 симфонии, 4 цигулкови, 2 челоуи и единъ клавиренъ концерти; 7 цигулкови и 4 челоуи сонати, нѣколко сюити за единъ или нѣколко инструмента съ пиано, едно клавиртрио, единъ струненъ квартетъ, единъ клавирквинтетъ, „Стабать-матеръ“ за алтъ-соло, женски хоръ и органъ; една меса за соли, хоръ и оркестръ; оперитѣ: „Андреа Хоферъ“, „Помпадуръ“ и „Сватбени камбани“, клавирни кжсове и много пѣсни.

Мооръ, Карелъ — Moor, Karel — чешки компонистъ, род. 26 дек. 1873 въ Бадъ-Биелохрадъ, училъ въ Пражката и Виенска консерватории, диригентъ въ разни градове на Чехия и Югославия, писалъ симфонически поеми: „Тѣкачи“, „Морето“ и опери: „Господинъ професорътъ въ ада“, „Майсторъ Хансъ“ (1924) и др., оперетата „Излетътъ на господинъ Бругенъ на луната“, една мелодрама, единъ балетъ, солови и хорови пѣсни и др.

Моосъ, Паулъ — Moos, Paul — музикаленъ писателъ-естетъ, род. 22 мартъ 1863 въ Бухау, училъ въ университетитѣ въ Тюбингенъ и Мюнхенъ, и музика — при Туйле, Райнбергеръ, Бусмайеръ и Абелъ въ Мюнхенската музикална академия и, по-късно, при Едуардъ фонъ Хартманъ въ Берлинъ, дето живѣе нѣколко години, занимавайки се съ муз. писателство. Следъ дълго пребивание въ Италия, 1898 се установява на постоянно мѣстожителство въ Улмъ. Отъ трудоветъ му въ областта на музикалната естетика най-важни сж: „Сегашното състояние на естетиката“ (1913) и „Философия на музиката“ (1922) — единъ огроменъ трудъ, „Психологическата естетика въ Германия, съ особенъ огледъ къмъ музикалната естетика“ (1919), „Една популярна музикална есте-